

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA
MÁSODIK SEKCIÓ

BAKSA kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(44880/08. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2013. június 11.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Baksa kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Peer Lorenzen, *Elnök*,
Sajó András,
Nebojša Vučinić, *bírák*
és Françoise Elens-Passos, *Megbízott Szekció Hivatalvezető-helyettes*
2013. május 21-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően
az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (44880/08. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar állampolgár, Baksa György („a kérelmező”) 2008. szeptember 12-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Bognár Cs. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2013. január 21-én a kérelem közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező 1949-ben született és Budapesten él.
5. A kérelmező 2001-ben kártérítési pert indított annak a lakásnak a tulajdonosa ellen, amelyben családjával élt. A lakás vonatkozásában birtokvédelmet is kért. Az alperes lakáshasználati díj megfizetése iránti ellenkeresetet nyújtott be.
6. Több tárgyalás tartását és szakvélemények beszerzését követően a Fővárosi Bíróság ítéletet hozott, megállapítva az alperes felelősségének fennállását a szóban forgó kár tekintetében. A bíróság részben helyt adott az alperesi ellenkövetelésnek, s a kérelmezőt lakáshasználati díj megfizetésére kötelezte.
7. 2008. január 15-én a másodfokú bírósággént eljáró Fővárosi Ítéltábla megemelte a kérelmező számára fizetendő összeget.
8. 2008. június 26-án a Legfelsőbb Bíróság felülvizsgálati fórumként eljárva csökkentette a kérelmező számára fizetendő összeget, és megemelte az alperes számára fizetendő használati díj összegét.

A JOG

AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK MEGSÉRTÉSE

9. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. A 6. cikk 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

10. A Kormány vitatta a panaszt.

11. A figyelembe veendő időszak 2001-ben kezdődött és 2008. június 26-án zárult le. Ilyen módon három bírósági szinten hét évig tartott. Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

12. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

13. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének. Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

14. A kérelmező továbbá panaszolta, hogy a panaszolt eljárás hossza megsértette az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján őt megillető, javai békés élvezetéhez való jogát.

15. A Bíróság megjegyzi, hogy ez a panasz a fent vizsgált panasszal kapcsolatos, ezért ezt is elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

16. A 6. cikk 1. bekezdése alapján hozott döntésére (ld. fenti 16. bekezdés) figyelemmel a Bíróság úgy véli: nem szükséges megvizsgálni, hogy az ügyben megsértették-e az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét (ld. *Zanghi v. Italy*, 19 February 1991, § 23, Series A no. 194-C).

17. A kérelmező végül panaszolta, hogy nem vagyoni kárt szenvedett, mivel a tulajdonos magatartása miatt családja szétesett.

18. A Bíróság megjegyzi, hogy a kérelmező a Polgári Törvénykönyv 339. § alapján kártérítési pert indíthatott volna a lakás tulajdonosa ellen. Ilyen pert azonban nem indított. Ezért az ügy ezen aspektusa a hazai jogorvoslatok kimerítésének hiánya miatt nem vizsgálható (ld. például *Horváth and Vadász v. Hungary* (dec.), no. 2351/06, 9 November 2010). Ezért

ezt a panaszt az Egyezmény 35. cikkének 1. és 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

19. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 120.000 euró nem vagyoni kártérítést követelt az eljárás ésszerűtlen hosszára figyelemmel.

20. A Kormány vitatta az igényt.

21. A Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett, s méltányossági alapon ilyen címen 1.300 eurót ítél meg számára.

22. A kérelmező nem terjesztett elő költségtérítési igényt az eljárás hosszával kapcsolatos panasz vonatkozásában.

23. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésével, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkével kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*, hogy az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján tett panaszt nem szükséges megvizsgálni;
4. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül nem vagyoni kár tekintetében 1.300 (ezerháromszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
5. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2013. június 11-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Elens-Passos
Megbízott Hivatalvezető-helyettes

Peer Lorenzen
Elnök